

Sygn. akt VI Ka 286/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Elżbieta Kosecka - Sobczak
Protokolant	st. sekr. sądowy Joanna Prabucka - Ochniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Mirosławy Mazurek

po rozpoznaniu dnia 10 września 2015r. w E.

sprawy:

M. D.

ur. (...) w E., s. B. i L. z domu S.

oskarżonego z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Elblągu

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 17 czerwca 2015 r., sygn. akt II K 200/15

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Elblągu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 286/15

UZASADNIENIE

M. D. oskarżony został o dwa przestępstwa z art. 286§1kk, popełnione w dniu 25 maja 2007r. i 29 kwietnia 2014r.

Na rozprawie oskarżony złożył wniosek w trybie art. 387 kpk i wniósł o wymierzenie mu kary łącznej 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 2 lat, przy oddaniu pod dozór kuratora i nałożeniu obowiązku naprawienia szkody.

Sąd Rejonowy w Elblągu postanowił wniosek ten uwzględnić, po czym wydał wyrok w dniu 17 czerwca 2015r. w sprawie II K 200/15, którym:

I. oskarżonego M. D. uznał za winnego obu zarzuczanych mu czynów, które potraktował jako ciąg przestępstw kwalifikowanych z art. 286 § 1 kk i za to na mocy art. 91 § 1kk w zw. z art. 286 § 1 kk skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie I kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat,

III. na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego M. D. pod dozór kuratora w okresie próby,

IV. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał oskarżonego M. D. do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego S. Bank z/ s w W. kwoty 1.000 złotych i na rzecz pokrzywdzonego S. C. Bank z/s we W. kwoty 850 złotych w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku.

Nadto zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Rejonowy w Elblągu zaskarżając orzeczenie o karze na niekorzyść oskarżonego. W apelacji na zasadzie art. 427 kpk i art. 438 pkt. 1 kpk zarzucił wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 91 §1 kk poprzez niezasadne przyjęcie, że czyny przypisane oskarżonemu M. D. zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw podczas gdy kilkuletni odstęp czasu jaki dzielił oba występki nie pozwalał na zastosowanie tej instytucji prawnokarnej.

Stawiając taki zarzut skarżący wniósł o zmianę wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 17 czerwca 2015 r. w sprawie II K 200/15 w pkt I i II poprzez uznanie, że oskarżony dopuścił się popełnienia dwóch przestępstw z art. 286§1 kk i wymierzenie oskarżonemu za czyn zarzucany mu w pkt I kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn zarzucany mu w pkt II kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczenie na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk kary łącznej 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2 (art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk), zaś w pozostałym zakresie pozostawienie wyroku bez zmian.

Natomiast prokurator sesyjny zmodyfikował wniosek końcowy i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora Rejonowego jako zasadna zasługiwała na uwzględnienie, gdyż rozpoznając przedmiotową sprawę Sąd Rejonowy, dopuścił się uchybienia prawa, przy czym uwzględnienie apelacji skutkowało musiało uchyleniem zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Odwoławczy podzielił zasadność zarzutu podniesionego w apelacji przez Prokuratora odnośnie naruszenia przez Sąd Rejonowy prawa tj. art. 91§1kk. Dla przyjęcia, że dane przestępstwa zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw, to muszą zostać spełnione wymienione w ww przepisie przesłanki, a należą do nich:

- a) podobny sposób popełnienia przestępstw składających się na ciąg;
- b) krótkie odstępy czasu, w jakich są one popełniane;
- c) tożsamość kwalifikacji każdego z przestępstw składających się na ciąg.

Wymienione wyżej przesłanki ciągu przestępstw mają charakter taksatywny, co oznacza konieczność ich jednoczesnej realizacji.

Przypisując oskarżonemu winę popełnienia zarzucanych mu przestępstw, których M. D. miał się dopuścić w 2007r. i 2014r., to Sąd Rejonowy przyjął, że przestępstwa te pozostają w ciągu przestępstw z art. 91§1kk. Jednak już po wydaniu wyroku, to sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, wskazał że faktycznie popełnił błąd przyjmując, że oba przestępstwa z art. 286§1kk przypisane oskarżonemu popełnione zostały w warunkach art. 91§1kk, bo nie można przyjąć by spełniona została przesłanka popełnienia przestępstw w krótkich odstępach

czasu. Z pewnością stanowisko takie zasługuje na uwzględnienie bowiem 7-letni odstęp pomiędzy poszczególnymi przestępstwami z art. 286§1 kk nie może być utożsamiony z krótkim odstępem czasu. Dlatego należy stwierdzić, że przyjęcie przez sąd orzekający w zaskarżonym wyroku instytucji z art. 91§1kk było błędne, niezgodne z treścią tego przepisu, a więc niewątpliwie nastąpiło z obrażą art. 91§1kk.

Stwierdzenie jednak tego naruszenia nie mogło doprowadzić do postulowanej przez autora apelacji zmiany zaskarżonego wyroku. Nie można bowiem zapominać, że zapadł on w warunkach uwzględnienia wniosku oskarżonego złożonego w trybie art. 387kpk. Oskarżony nie stawiał się na rozprawę apelacyjną, a tymczasem oskarżyciel w apelacji domagał się znacznej modyfikacji wyroku, m.in. poprzez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się dwóch odrębnych przestępstw z art. 286§1kk, wymierzenie za przestępstwa kar jednostkowych po 6 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczenie kary łącznej wyższej (8 miesięcy pozbawienia wolności), niż ta, którą zaproponował oskarżony w swoim wniosku (6 miesięcy pozbawienia wolności). Należy tu też zaznaczyć, że oskarżony w swoim wniosku o dobrowolne poddanie się karze nie zawarł propozycji co do wymiaru kar jednostkowych. Stąd sąd II instancji był nieuprawniony do takiej modyfikacji wyroku jaką postulował autor apelacji i wymierzenia, po rozprawie apelacyjnej na której nieobecny był oskarżony i w sytuacji gdy nie uzyskano zgody oskarżonego na proponowane w apelacji zmiany w wyroku, kary łącznej surowszej od tej proponowanej we wniosku o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej, co do której wcześniej aprobatę wykazał oskarżony.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 kpk uwzględnił wniosek prokuratora sesyjnego i uchylił zaskarżony wyrok, kierując sprawę do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd I instancji winien mieć na uwadze, że czyny zarzucane oskarżonemu nie mogą być potraktowane jako popełnione w krótkich odstępach czasu tj. w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1kk.

Na marginesie należy zaznaczyć, że z informacji k.120 akt wynika, że należałoby rozważyć prawidłowe oznaczenie w wyroku jednego z podmiotów na rzecz których może być orzeczony obowiązek naprawienia szkody.